

†

« Zoveel soorten van verdriet,
ik noem ze niet.

Maar één, het afstand doen en scheiden van

Robert VANDEN BERGHE

28 - 2 - 1910 - 18 - 10 - 1984

echtgenoot van

Adrienne VANDER MEIREN

dát doet zo'n pijn ».

Al de dagen en nachten dat hij ademen mocht, heeft hij als een milde kaars gebrand. In opstandigheid om ziek en lijdend door het leven te gaan, heeft hij zijn aanvaarding weten om te buigen tot tweekzaamheid, omdat ik altijd nabij was voor zijn hunkering naar tederheid.

Wij samen Robert, hebben een wereld gedeeld in hechte wederzijdse liefde ; we zijn door het leven gegaan als mensen van eer en geweten, en ik, Robert, heb je gegeven wat je altijd vroeg :

mijn hart voor liefde,
mijn hand voor steun,
mijn woord voor belofte.

Uw wens was Robert, dat deze mis een zinvolle levensdank werd, waarbij ons gezin

waar gij zó van hield, mogen stilstaan bij dit afscheid, een afscheid dat voor hen de herinnering en misschien een boodschap inhoud.

Fijngevoelig musicus Robert, luister nog eens naar ons « Ave Maria » dat voor mij het levensgebed zal blijven.

Moge uw lievelingsbloem, de edele ranke roos, waarbij je de zon en de aarde kunt blijven ruiken en de saam-geborgenheid met ons zal voelen, u in alle soberheid verder begeleiden.

« Deze dag valt uw afscheid aan dit leven mij zwaar,

maar blijf bij mij als in het begin,
ik zal vertellen van onze liefde,

van ons samenzijn ;
niemand kan dit verstaan

maar blijf bij mij
en ik zal niet bang zijn,
want onze liefde reikt verder
dan dit leven...

Robert, wij missen je...

De families Vanden Berghe, Vander Meiren,
Bourgois, De Ruyck en Beernaert,

**danken U voor de blijken van
kristelijke deelneming.**
